

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10Co/39/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2217202581
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlatica Javorová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2217202581.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlaticy Javorovej a členiek senátu JUDr. Gabriely Briškovej a JUDr. Bibiány Ťažiarovej v spore žalobcu: A. B., nar. XX. XXXX XXXX, trvalo bytom C. D., C. E. XX/X, zastúpeného splnomocnenkyňou: A. F. G., nar. XX. XXXXXXXX XXXX, bytom D. H., G. D. XXX, adresa na doručovanie: I. X, XXX XX J., proti žalovanému: A. G., nar. XX. XXXXXXXXXX XXXX, trvalo bytom A., o zaplatenie 14.215,40 eur a mesačnej renty 380,64 eur, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda z 28. októbra 2022 č. k. 16C/10/2017-177, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd odvolanie žalobcu voči I. výroku rozsudku súdu prvej inštancie o d m i e t a.

II. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zvyškovo zamietajúcej žalobu a v časti náhrady trov konania (II. a III. výrok) r u š í a vec vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 8.082,98 eur, do troch mesiacov od právoplatnosti rozsudku; II. vo zvyšku žalobu zamietol; napokon rozhodol, že III. žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 420 ods. 1, § 444, § 445, § 446, § 447, § 449 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.z.“); § 132, § 150 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) a poukazom na zákon č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z. z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov; a na zákon č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov.

Vecne dôvodil, že žalobou doručenou mu 14.2.2017, zmenenou 12.6.2017, sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 14.215,40 eur, z čoho:

- 857,92 eur je strata na zárobku (po odpočítaní odstupného a vyplatení pomernej časti dovolenky),
- 4.303,68 eur je renta (rozdiel medzi priemernou mesačnou mzdou a invalidným dôchodkom) do podania žaloby,
- 7.636,20 eur je bolestné za rok 2016,
- 3.517,80 eur je náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia,
- 1.279,80 eur je náhrada hotových výdavkov (z toho 471,28 eur cestovné, 499,54 výdavky na okuliare a lieky, 308,98 eur poplatok za vyhotovenie posudku),

pričom uplatnená suma už zohľadňuje vyplatené poistné plnenie vo výške 3.380 eur. Tiež sa domáhal uloženia povinnosti žalovanému platiť mu mesačnú rentu vo výške 380,64 eur a nahradiť mu trovy konania.

Žalobu žalobca odôvodnil tým, že žalovaný sa voči nemu dopustil trestného činu, ktorým mu ublížil na zdraví. Z tohto dôvodu žalobca už nie je schopný vykonávať doterajšiu prácu, jeho pracovný pomer bol skončený dohodou k 18.7.2016, pričom zamestnávateľ mu vyplatil odstupné vo výške 1.386,57 eur

a náhradu pomernej časti dovolenky. Od 19.7.2016 je žalobca vedený v evidencii nezamestnaných, pričom za obdobie do 18.1.2017 mu bola vyplatená dávka v nezamestnanosti vo výške 2.205 eur. V dôsledku trestného činu žalovaného klesla schopnosť žalobcu vykonávať zárobkovú činnosť o 50 %; bol mu priznaný invalidný dôchodok vo výške 126,90 eur mesačne, ktorý bol následne zvýšený na 131,90 eur mesačne. Okrem fyzických následkov spočívajúcich vo vážnom poškodení zdravia má žalobca aj psychické následky, ktoré vyžadujú liečenie. Žalobca je tak výrazne obmedzený vo všetkých sférach osobného a spoločenského života.

Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril. Na prvom pojednávaní jeho pôvodný právny zástupca (zastúpenie následne zaniklo) poukázal na skutočnosť, že bolestné sa neuplatňuje za jednotlivé roky a že po zmene žaloby si žalobca uplatňuje bolestné na základe vyššieho bodového hodnotenia ako pred ňou (pôvodne 245 bodov, po zmene 445 bodov), pričom bodovanie sa v niektorých položkách kryje, s čím sa treba vysporiadať. Bodové hodnotenie 105 bodov sa navyše netýka bolestného, ale sťaženia spoločenského uplatnenia. Pri ostatných nárokoch, vrátane mesačnej renty, nie je vôbec zrejmé, akým spôsobom ich žalobca vyčíslil. Rukou písané doklady výšku nárokov nepreukazujú. Žalobu navrhol ako nedostatočne špecifikovanú zamietnuť.

Uznesením z 20.9.2017, právoplatným 12.10.2017, súd konanie prerušil do skončenia súvisiaceho trestného konania, vedeného proti žalovanému. Uznesením z 19.6.2020 súd rozhodol o pokračovaní v konaní a následne vo veci nariadil niekoľko pojednávaní, ktoré boli odročené na žiadosť zástupkyne žalobcu za účelom ďalšej zmeny (rozšírenia) žaloby a doplnenia dokladov do spisu, k čomu však nedošlo. Žalovaný sa okrem prvého pojednávania žiadneho ďalšieho nezúčastnil a v konaní zostal pasívny. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie len listinnými dôkazmi (žiadne ďalšie navrhnuté neboli) predloženými do 28.10.2022; návrh zástupkyne žalobcu na ďalšie dokazovanie zamietol s ohľadom na jej doterajší postup v konaní. Žalobca do spisu založil súdne rozhodnutia v súvisiacej trestnej veci tunajšieho súdu sp. zn. 1T/108/2015, znalecké posudky ohľadne svojho zdravotného stavu, lekárske správy, doklady súvisiace s trvaním a skončením svojho posledného pracovného pomeru pred podaním žaloby, rozhodnutia Sociálnej poisťovne o vyplatených dávkach a invalidnom dôchodku, doklady o vyplatenom poistnom plnení z komerčného poistenia, doklady o výdavkoch vynaložených v súvislosti s uplatnenými nárokmi.

Vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie zistil tento skutkový stav:

Žalovaný bol rozsudkom súdu prvej inštancie z 23.11.2016 č. k. 1T/108/2015-779, právoplatným 9.4.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 6To/100/2018, uznaný vinným zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa dopustil 17.2.2015 voči žalobcovi, pričom mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 4 roky. Poškodený (žalobca) bol so svojimi nárokmi na náhradu škody odkázaný na civilné sporové konanie. Žalovaný sa trestnému konaniu i nástupu výkonu trestu vyhýbal a doposiaľ sa zdržiava na neznámom mieste. V uvedenom trestnom konaní bol dňa 26.4.2015 vypracovaný znalecký posudok (MUDr. Milan Zbořil, znalec z odboru zdravotníctvo, odvetvia chirurgia, traumatológia), z ktorého vyplýva, že žalobcovi bola týmto trestným činom spôsobená ťažká ujma na zdraví s dobou liečenia asi 12 týždňov pre fyzické poranenia; bodové hodnotenie jednotlivých poranení posudok neobsahuje. Dňa 18.8.2016 - ešte počas trvania liečenia žalobcu - bol v zdravotníckom zariadení (UNB, Nemocnica Ružinov) vypracovaný znalecký posudok, ktorým boli bodovo hodnotené len niektoré poranenia žalobcu, a to 2 x tržná rana celkom 20 bodmi a 1 x „fractura zygomaticomaxilárneho komplexu I. sin.“ s nutnosťou operačného zákroku celkom 120 bodmi; spolu 140 bodov. Rovnako počas trvania liečby žalobcu bol v inom zdravotníckom zariadení (NsP Dunajská Streda) vyhotovený znalecký posudok (bez dátumu) o sťažení spoločenského uplatnenia, ktorým boli tiež bodovo hodnotené len niektoré zranenia žalobcu, a to porucha úchopovej funkcie ukazováka 65 bodmi a obmedzenie pohybu ramenného kĺbu ľahkého stupňa 40 bodmi; spolu 105 bodov. Dňa 5.4.2017 bol vyhotovený znalecký posudok MUDr. Igora Vargu, znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvia chirurgia, traumatológia, pričom v rámci bolestného znalec hodnotil aj vyššie uvedené poranenia; 2 x tržnú ranu hodnotil rovnako 20 bodmi a „fracturu zygomaticomaxilárneho komplexu I. sin.“ 130 bodmi (zvýšenie o 10 bodov). Celkové bolestné hodnotil 445 bodmi, čo zodpovedá sume 7.636,20 eur (§ 5 zákona č. 437/2004 Z.z.; pri hodnote 1 bodu 17,16 eur), pričom podľa znalca je bolestné napriek doposiaľ neukončenej liečbe konečné (všetko str. 9 posudku). Pokiaľ ide o sťaženie spoločenského uplatnenia, znalec hodnotil poruchu úchopovej funkcie ukazováka 65 bodmi a obmedzenie pohybu ramenného kĺbu ľahkého stupňa 40 bodmi, t. j. rovnako ako boli hodnotené predtým; okrem toho hodnotil keloidné jazvy 100 bodmi. Celkové sťaženie spoločenského uplatnenia bolo hodnotené 205 bodmi, čo zodpovedá sume 3.517,80 eur, pričom znalec ohľadne ďalšieho hodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia poukázal na potrebu stanoviska ďalších odborných lekárov (str. 10, 11 posudku). Za vypracovanie uvedeného znaleckého

posudku žalobca zaplatil 308,98 eur (faktúra na č.l. 89 spisu). Podľa predložených lekárskeho správ bol žalobca ošetrovaný a liečený vo viacerých odborných ambulanciách. Z ostatných dokladov vyplýva, že pracovný pomer žalobcu, trvajúci v čase trestného činu, bol skončený dohodou (č.l. 33 spisu) k 18.7.2016 z dôvodu, že žalobca naďalej nebol schopný vykonávať dojednanú prácu (lekársky posudok z 18.7.2016, č.l. 34 spisu). Žalobcovi bolo vyplatené odstupné vo výške 1.386,57 eur (výplatná páska za júl 2016, č.l. 45 spisu). Žalobca súdu predložil i potvrdenie o výške príjmu za obdobie 4/2014 - 1/2015 (priemerne 508,54 eur mesačne, č.l. 36 spisu), potvrdenie o výpláte nemocenského za obdobie 2/2015 - 2/2016 (celkom 4.6.13,20 eur, č.l. 39 spisu), potvrdenie o výpláte dávok v nezamestnanosti za obdobie 19.7.2016 do 18.1.2017 (celkom 2.205 eur, č.l. 50 spisu), rozhodnutie o priznaní invalidného dôchodku vo výške 127,90 eur mesačne (č.l. 47 spisu) a jeho zvýšení na 131,90 eur mesačne (č.l. 46 spisu), avšak neuviedol, akú vzájomnú súvislosť majú priznané, resp. vyplatené sumy s ním uplatnenými nárokmi a akým spôsobom výšku svojich nárokov vyčíslil. Žalobcovi boli na základe poisťovného vzťahu s UNIQA poisťovňou, a.s. (IČO 00 653 501) vyplatené poisťné plnenia vo výške 2.280 eur (list z 10.10.2016, č.l. 55 spisu) a 1.100 eur (list z 8.11.2015, č.l. 58 spisu); spolu 3.380 eur. Podľa zástupkyne žalobcu išlo o plnenia z poistenia, ktorého predmetom bolo o.i. krytie trvalých následkov poškodenia zdravia. Poisťná zmluva súdu predložená nebola.

S poukazom na § 132 CSP dôvodil, že nepripojenie dôkazov nie je vadou žaloby; nesplnenie povinnosti tvrdiť a preukazovať skutočností, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie vo veci samej, však odôvodňuje jej zamietnutie po prejednaní veci. Podľa § 150 ods. 1 C.s.p. strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Aby strana konania mohla splniť svoju zákonnú povinnosť označiť potrebné dôkazy (§ 132 ods. 1 C.s.p.), musí predovšetkým splniť svoju povinnosť tvrdenia; predpokladom dôkaznej povinnosti je totiž povinnosť tvrdenia rozhodujúcich skutočností. Pokiaľ ide o skutočnosť rozhodnú podľa hmotného práva, neunesenie bremena tvrdenia o tejto skutočnosti bude mať pre stranu väčšinou za následok pre ňu nepriaznivé rozhodnutie.

Žalobca si v konaní uplatnil niekoľko nárokov; súd však po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že jeho výsledky odôvodňujú priznanie iba časti z nich. Za preukázané nároky možno totiž považovať iba nárok na priznanie náhrady bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia v zmysle znaleckého posudku MUDr. Vargu z 5.4.2017, a tiež náhradu časti hotových výdavkov. Podľa uvedeného posudku predstavuje náhrada bolestného sumu 7.636,20 eur a náhrada sťaženia spoločenského uplatnenia sumu 3.517,80 eur, pričom bolestné je podľa znalca konečné. Argument predchádzajúceho právneho zástupcu žalovaného, že bodovanie sa v niektorých položkách kryje, súd nepovažoval za správny. Z posudku je totiž zrejme, že znalec Varga hodnotil konečné bolestné a čiastočné (v rámci jeho odbornosti) sťaženie spoločenského uplatnenia, do ktorých skoršie hodnotenia len zahrnul, pričom ich pri troch položkách prevzal a pri jednej zvýšil o 10 bodov. Jeho posudok tak hodnotil rovnaké poranenia ako posudky predchádzajúce, navyše vypracované pred ukončením liečby. Žalobca mal uzavreté komerčné poistenie, pokrývajúce trvalé následky poškodenia zdravia, pričom v žalobe uviedol, že poisťné plnenia z tohto poistenia od svojich nárokov odpočítal. Túto skutočnosť však nepreukázal, preto ju súd nezohľadnil. Keďže žalobcovi bolo titulom poisťného plnenia vyplatená suma 3.380 eur, súd túto sumu započítal voči nároku na bolestné, ktoré je v bezprostrednej súvislosti s poškodením zdravia žalobcu a bolo znalcom určené ako definitívne. Po započítaní predstavuje zostatok nároku na náhradu bolestného sumu 4.256,20 eur (7.636,20 - 3.380), ktorá žalobcovi patrí, rovnako ako posudkom preukázaný a vyčíslený nárok na náhradu sťaženia spoločenského uplatnenia vo výške 3.517,80 eur (§ 444 O.z.). Okrem toho žalobcovi patrí i náhrada nákladov za vyhotovenie tohto znaleckého posudku vo výške 308,98 eur, ktoré sú účelne vynaloženými nákladmi. Žalobca teda preukázal dôvodnosť svojich nárokov v celkovej výške 8.082,98 eur, ktorú mu súd v konaní priznal. Vo zvyšku žalobu zamietol, nakoľko ohľadne svojich ďalších čiastkových nárokov si žalobca v konaní nespĺnil ani povinnosť tvrdenia rozhodujúcich skutočností (§ 150 ods. 1 CSP) - keďže vôbec neuviedol, akým spôsobom tieto nároky vyčíslil, ani dôkaznú povinnosť (§ 132 CSP) - keďže súdu nepredložil dôkazy preukazujúce výšku týchto nárokov. Vo vzťahu k nim tak neunesol bremeno tvrdenia ani dôkazné bremeno.

O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 2 CSP z dôvodu porovnateľného úspechu strán vo veci.

2. Proti tomuto rozsudku v rozsahu jeho I. a II. výroku podal včas odvolanie žalobca, a návrhom na jeho zrušenie a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie. Uviedol odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. a/ a b/ CSP. Dôvodil, že prostredníctvom splnomocnenej zástupkyne na pojednávaní dňa 28.10.2022, navrhol doplnenie dokazovanie v súvislosti s ďalšími nárokmi žalobcu v súvislosti s jeho súčasným zamestnaním, kde pracuje na dohodu popri priznanom invalidnom dôchodku. Výška dôchodku je aktuálne 150,90 eur mesačne. Tento návrh súd uznesením zamietol a ukončil

dokazovanie. Nestotožňuje sa s rozhodnutím súdu prvej inštancie najmä v tom smere, že podaný návrh znížil na sumu 8.082,98 eur preto, že žalobca neosvedčil svoje ďalšie nároky, čo však nezodpovedá realnej skutočnosti. V súdnom spise sa nachádzajú ďalšie doklady (dôkazy) do výšky podaného žalobného návrhu o zaplatenie istiny 14.215,40 eur a mesačnej renty 380,64 eur. Do tejto výšky súd prvej inštancie pripojené doklady a dôkazy vôbec nevzal do úvahy. Tiež unesením zamietol predloženie ďalších nárokov žalobcu.

3. Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril, odvolací návrh nepodal.

4. Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Okrem objektívnej prípustnosti odvolania (t. j. existencia rozhodnutia, proti ktorému zákon pripúšťa odvolanie), musí existovať aj subjektívna prípustnosť odvolania. Tzn. že odvolanie musí podať tá strana, v neprospech ktorej bolo vydané rozhodnutie (§ 359 CSP), resp. ten subjekt, ktorý má právo podať odvolanie (§ 360 a § 361 CSP). Záver o tom, že podané odvolanie je prípustné, predpokladá prijatie záveru o oboch stránkach jeho prípustnosti (tak objektívnej ako aj subjektívnej).

Subjektívna procesná legitímácia odvolateľa na podanie odvolania vyplýva z ustanovení § 359 až § 361 CSP. Osobou oprávnenou podať odvolanie je v prvom rade tá strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Ak odvolanie nepodala strana sporu alebo za splnenia zákonných podmienok intervenient alebo prokurátor, odvolací súd odvolanie odmietne. Ak odvolanie podala sporová strana, je povinnosťou odvolacieho súdu skúmať, či napadnutým rozhodnutím bolo rozhodnuté v jej neprospech. V predmetnej veci ide o rozsudok, ktorým súd prvej inštancie (reprezentovaný sudkyňou) rozhodol o žalobe tak, že jej čiastočne vyhovel a čiastočne ju zamietol, odvolanie proti tomuto rozsudku je objektívne prípustné (§ 355 ods. 1 CSP). Žalobca odvolaním napadol vyhovujúcu i zamietajúcu časť rozsudku súdu prvej inštancie, hoci vyhovujúcou časťou bolo rozhodnuté v jeho prospech, teda vo vyhovujúcej časti nebolo jeho odvolanie subjektívne prípustné.

Podľa § 386 CSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ak a) bolo podané oneskorene, b) bolo podané neoprávnenou osobou, c) smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné, alebo d) nemá náležitosti podľa § 363, ak pre vady odvolania nemožno v odvolacom konaní pokračovať.

Odvolací súd preto podľa § 386 písm. b/ CSP odmietol odvolanie žalobcu voči rozsudku súdu prvej inštancie vo vyhovujúcej časti veci samej ako podané neoprávnenou osobou (postupom podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario bez pojednávania).

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (s výnimkou I. výroku rozsudku ako je vyššie uvedené, § 359 CSP), proti rozsudku súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 a 2 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. a/ a b/ CSP), preskúmal rozhodnutie v účinne napadnutej časti /II. výrok a závislý III. výrok/ v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie je čiastočne dôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie v jeho II. a III. výroku je dôvodné zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. V žalobe zo dňa 13.2.2017, doručenej súdu prvej inštancie dňa 14.2.2017, žalobca uviedol, že si ňou uplatňuje stratu na zárobku (rozdiel medzi priemernou mesačnou mzdou a nemocenským plnením Sociálnou poisťovňou) v sume 857,92 eur (ako výslednú sumu po odpočítaní odstupného ako i vyplatenej pomernej časti dovolenky), rentu (rozdiel medzi priemernou mesačnou mzdou a invalidným dôchodkom) v sume 4.303,68 eur do podania žaloby, bolestné za rok 2016 v sume 4.326,70 eur (245x17,66) bez zohľadnenia posudku, ktorý je v procese vypracovania, sťaženie spoločenského uplatnenia – v procese vypracovania znaleckého posudku, výsledná suma bude upravená v zmysle predloženého znaleckého posudku, hotové výdavky ako dôsledok vzniku škody (cestovné, okuliare, výdavky na lieky) v sume 1.000 eur s tým, že doklady a bločky v origináloch predloží na pojednávaní, nakoľko pre opotrebenie nie sú kopírovateľné. Uviedol, že požiadal o vypracovanie znaleckého posudku (ďalej aj len „ZP“) ohľadom stanovenia bolestného a miery sťaženia spoločenského uplatnenia znalca MUDr. Igora Vargu, ktorý však v dôsledku časovej tiesne vie dodať posudok až po podaní žaloby, ktorú skutočnosť upraví žalobca zmenou petitu žaloby vo veci samej. V roku 2016 bol vyhotovený ZP

MUDr. Štefanom Zmekom, na bolestné v tom čase zrejmych ochorení a diagnóz, s celkovým počtom bodov 140 a MUDr. Igorom Vargom s celkovým počtom bodov v roku 2016 105 bodov, pričom v roku 2016 jeden bod predstavoval 17,66 eur, bolestné preto vypočítal vo výške 4.326,70 eur (245x17,66). Ďalej uviedol, že z celkovej výslednej sumy (857,92+4.303,68+4.326,70+1.000=10.488,30) je potrebné odpočítať sumu plnenia od poisťovne UNIQUA, a.s., v ktorej bol poistený a ktorá plnila spolu vo výške 3.380 eur (1.100+2.280). Žiadal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu vo výške 7.108,30 eur ako náhradu škody spôsobenej trestným činom.

V podaní zo dňa 12.6.2017 zn. Úprava petitu žaloby a upresnenie jednotlivých položiek celkovej škody podľa aktuálneho znaleckého posudku, žalobca uviedol, že po obdržaní ZP č. 03/2017 MUDr. Igora Vargu a po dokladovaní hotových výdavkov, upravuje jednotlivé položky týkajúce sa celkovej výslednej sumy škody nasledovne:

-stratu na zárobku (rozdiel medzi priemernou mesačnou mzdou a nemocenským plnením Sociálnou poisťovňou) v sume 857,92 eur (ako výslednú sumu po odpočítaní odstupného ako i vyplatenej pomernej časti dovolenky),

-rentu (rozdiel medzi priemernou mesačnou mzdou a invalidným dôchodkom) v sume 4.303,68 eur do podania žaloby,

-bolestné za rok 2016 v sume 7.636,20 eur (445x17,16)

-sťaženie spoločenského uplatnenia – suma vo výške 3.517,80 eur,

- hotové výdavky v sume 1.279,80 eur vzniknuté v dôsledku škody: cestovné (471,28 eur podľa priloženého rozpisu jednotlivých ciest), okuliare, výdavky na lieky (499,54 eur), poplatok za vyhotovenie posudku, spolu v sume 308,98 eur (všetky bločky a doklady predloží súdu na pojednávaní v origináloch, nakoľko nie sú vzhľadom na ich opotrebovanosť spôsobilé na kopírovanie).

Ďalej uviedol, že z celkovej výslednej sumy škody žalobcu (857,92+4.303,68+7.636,20+3.517,80+1.279,80=17.595,40 eur) je potrebné odpočítať sumu plnenia od poisťovne UNIQUA, a.s., v ktorej bol žalobca poistený a ktorá plnila spolu vo výške 3.380 eur (1.100+2.280). Žiadal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu vo výške 14.215,40 eur ako náhradu škody spôsobenej trestným činom, a sumu 380,64 eur mesačne ako rentu.

Na pojednávaní dňa 16.6.2017 (ktorého sa zúčastnili strany i ich právni zástupcovia) súd vyhlásil uznesenie, ktorým uložil žalobcovi, aby v lehote 15 dní doplnil žalobu o riadne skutkové tvrdenia týkajúce sa straty na zárobku a renty t. j. riadne vyčíslil z akého priemerného mesačného zárobku vychádza, akú výšku od tohto odpočítava a akú výšku si uplatňuje ako rozdiel a prečo, ďalej mu uložil, aby v rovnakej lehote doplnil žalobu o prejav na ktoré nároky sa má započítať poistné plnenie poisťovne UNIQUA, inak sa na tieto dodatočné skutkové tvrdenia nemusí prihliadať, resp. zmena žaloby môže byť odmietnutá pre rozpor s § 132 CSP.

Uznesením z 20.9.2017 č. k. 16C/10/2017-117 súd prvej inštancie I. pripustil zmenu žaloby v zmysle podania žalobcu z 12. júna 2017 (č. I. 80 a 81 spisu) - rozšírenie žaloby na 14.215,40 eur a mesačnú rentu 380,64 eur; II. konanie prerušil do právoplatného skončenia trestného konania vedeného súdom prvej inštancie pod sp. zn. 1 T 108/20001115 (t. č. pred Krajským súdom v Trnave sp. zn. 6To/38/2017). V časti o pripustení zmeny žaloby rozhodnutie odôvodnil tak, že pripustením zmeny nedôjde k znehodnoteniu doterajších výsledkov konania, ktoré zatiaľ nevstúpilo do fázy dokazovania, zmenu žaloby pripustil podľa § 142 a 143 CSP (R 45/1996). Súd po uvážení obsahu žaloby dospel k záveru, že nemá natoľko zásadné vady, aby kvôli nim nebolo možné v konaní pokračovať (§ 129 ods. 3 CSP). Zo zmenenej žaloby je zrejme, akých nárokov sa žalobca domáha a z čoho ich vyvodzuje, teda skutkový základ žaloby i žalobný návrh (petit) je dostatočne určitý. Či žalované nároky sú dostatočne dokázané, nie je vecou náležitostí (zmeny) žaloby v zmysle § 132 CSP, ale otázka dôkazného bremena a meritórneho rozhodnutia.

Uznesením z 19.6.2020 č. k. 16C/10/2017-136 súd prvej inštancie rozhodol, že pokračuje v konaní. Toto rozhodnutie odôvodnil tým, že uznesením z 20.9.2017 č. k. 16C/10/2017-117, právoplatným 12.10.2017, prerušil konanie podľa § 164 CSP až do právoplatného skončenia súvisiaceho trestného konania vedeného pod sp. zn. 1T/108/2015 s odôvodnením, že jeho výsledky sú s ohľadom na rozsah potrebného dokazovania významné aj pre toto konanie. Súvisiace konanie, predstavujúce prekážku pokračovania v tomto konaní, bolo 9.4.2019 právoplatne skončené, preto rozhodol o pokračovaní v konaní.

Na pojednávaní dňa 21.8.2020 právna zástupkyňa žalobcu o.i. uviedla, že predkladá dodatok k pracovnej zmluve žalobcu a potvrdenie o jeho príjme do mája 2020 s tým, že bude navrhnutá zmena petitu ohľadne renty, navrhla odročiť pojednávanie s tým, že do mesiaca zašle súdu zmenu žaloby. Nakoľko zmena žaloby nebola súdu doručená, súd prvej inštancie výzvou zo dňa 25.2.2022 vyzval priamo žalobcu, aby oznámil súdu, či má záujem pokračovať v konaní a či trvá jeho zastúpenie splnomocnenkyňou. Oznámením z 8.4.2022 žalobca (v zastúpení splnomocnenkyňou) oznámil, že

je naďalej zastúpený splnomocnenkyňou, žalovaný sa zdržiava na neznámom mieste a je po ňom vyhlásené celoštátne pátranie, k zmene žaloby neprišlo z toho dôvodu, že sa medzičasom zmenili pomery žalobcu, zmenil zamestnávateľa, a preto príde aj k zmene výšky mesačnej renty, má záujem pokračovať napriek týmto skutočnostiam v konaní a po doručení posledných dokladov o výške príjmu priloží doplnenie k návrhu v lehote 30 dní.

Na pojednávaní dňa 28.10.2022 splnomocnenkyňa žalobcu uviedla, že má k dispozícii niektoré z dokladov súvisiacich so žalobou, pôvodný spis sa však pri sťahovaní kancelárie stratil a preto časť dokladov chýba. Súd konštatoval, že od podania žaloby uplynulo viac ako 5 rokov, pričom už na pojednávaní v júni 2017 mala vedomosť o tom, že je potrebné špecifikovať nárok a čiastkové nároky vyčíslieť a podložiť potrebnými dôkazmi, preto súd nebude akceptovať žiadne ďalšie žiadosti o doplnenie týchto skutočností a dôkazov, ani prípadné návrhy na zmenu žaloby, ale bude vychádzať s obsahu spisu. Predmetom konania je teda žaloba v znení pripustenom uznesením súdu na čl. 117. Splnomocnenkyňa žalobcu uviedla, že trvá na žalobe v znení ako je vyššie uvedené, má k dispozícii nároky k jednotlivým čiastkovým nárokom, avšak výpočty resp. vyčíslenie k dispozícii nemá, nakoľko zostali v spise, ktorý sa zapatrošil pri sťahovaní kancelárie v jeseni minulého roka. Žalobca mal uzavreté komerčné poistenie pokrývajúce aj úrazy, z tohto titulu mu bolo poskytnuté plnenie v celkovej výške 3.380 eur, ktoré zo žalobných nárokov odrátal. Súd konštatoval, že žalobca k úprave petitu z 12.6.2017 predložil doklady, avšak bez dopočítania jednotlivých nárokov, jediným preukázaným nárokom je nárok na bolestné a SSU na základe znaleckého posudku MUDr. Vargu na čl. 103 a náhrada hotových výdavkov v sume 308,98 eur na základe faktúry za tento znalecký posudok (čl. 89), ohľadne súm čiastkových nárokov doposiaľ neboli tieto preukázateľne vypočítané, tak aby súd mohol overiť správnosť týchto výpočtov a teda dôvodnosť nárokov. Na otázku súdu, či splnomocnenkyňa dokáže na pojednávaní tieto nároky vyčíslieť, táto uviedla, že nie je schopná tak urobiť, a to ani na základe dokladov, ktoré chcela predložiť na dnešnom pojednávaní. Navrhla doplniť dokazovanie dokladmi, ktoré si na pojednávanie pripravila, pričom ide o ďalšie nároky žalobcu súvisiace s jeho súčasným zamestnaním, kde pracuje na dohodu popri invalidnom dôchodku, výška invalidného dôchodku je aktuálne 150,90 eur mesačne, na získanie ďalších dokladov a vyčíslenie nároku sa potrebuje dostať k pôvodnému spisu ako sa uvádza vyššie. Následne súd prvej inštancie uznesením návrhy na ďalšie dokazovanie zamietol, ukončil dokazovanie a vyhlásil napadnutý rozsudok.

Súd prvej inštancie žalobe čiastočne vyhovel a vo zvyšku ju zamietol s odôvodnením, že žalobca si v konaní uplatnil niekoľko nárokov, súd však po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že jeho výsledky odôvodňujú priznanie iba časti z nich. Za preukázané nároky považoval iba nároky na priznanie náhrady bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia (v zmysle znaleckého posudku MUDr. Vargu z 5.4.2017) a tiež náhradu časti hotových výdavkov. Podľa uvedeného posudku predstavuje náhrada bolestného sumu 7.636,20 eur a náhrada sťaženia spoločenského uplatnenia sumu 3.517,80 eur, pričom bolestné je podľa znalca konečné. Žalobca mal uzavreté komerčné poistenie, pokrývajúce trvalé následky poškodenia zdravia, pričom v žalobe uviedol, že poistné plnenia z tohto poistenia od svojich nárokov odpočítal, túto skutočnosť však nepreukázal, preto ju súd nezohľadnil. Keďže žalobcovi bola titulom poistného plnenia vyplatená suma 3.380 eur, súd túto sumu započítal voči nároku na bolestné, ktoré je v bezprostrednej súvislosti s poškodením zdravia žalobcu a bolo znalcom určené ako definitívne. Po započítaní predstavuje zostatok nároku na náhradu bolestného sumu 4.256,20 eur (7.636,20 - 3.380), ktorá žalobcovi patrí, rovnako ako posudkom preukázaný a vyčíslený nárok na náhradu sťaženia spoločenského uplatnenia vo výške 3.517,80 eur (§ 444 O.z.). Okrem toho žalobcovi patrí i náhrada nákladov za vyhotovenie znaleckého posudku vo výške 308,98 eur, ktoré sú účelne vynaloženými nákladmi. Žalobca teda preukázal dôvodnosť svojich nárokov v celkovej výške 8.082,98 eur, ktorú mu súd v konaní priznal. Vo zvyšku žalobu zamietol, nakoľko podľa jeho názoru ohľadne svojich ďalších čiastkových nárokov si žalobca v konaní nespĺnil ani povinnosť tvrdenia rozhodujúcich skutočností (§ 150 ods. 1 CSP) - keďže vôbec neuviedol, akým spôsobom tieto nároky vyčíslil, ani dôkaznú povinnosť (§ 132 CSP) - keďže súdu nepredložil dôkazy preukazujúce výšku týchto nárokov. Vo vzťahu k nim tak neunesol bremeno tvrdenia ani dôkazné bremeno.

S poukazom na odmietnutie odvolania žalobcu voči rozsudku súdu prvej inštancie v jeho vyhovujúcej časti veci samej (voči I. výroku rozsudku), vid' 4. bod tohto uznesenia odvolacieho súdu, bol predmetom preskúmania odvolacím súdom rozsudok v jeho časti zvyškovo zamietajúcej žalobu (II. výrok rozsudku), týkajúci sa nárokov na

-stratu na zárobku (rozdiel medzi priemernou mesačnou mzdou a nemocenským plnením Sociálnou poisťovňou) v sume 857,92 eur (ako výslednú sumu po odpočítaní odstupného ako i vyplatenej pomernej časti dovolenky),

-rentu (rozdiel medzi priemernou mesačnou mzdou a invalidným dôchodkom) v sume 4.303,68 eur do podania žaloby,
- hotové výdavky v sume 970,82 eur vzniknuté v dôsledku škody: cestovné (471,28 eur podľa priloženého rozpisu jednotlivých ciest), okuliare, výdavky na lieky (499,54 eur),
- renta 380,64 eur mesačne.

Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ústavný zákon č. 460/1992 Zb. v znení neskorších ústavných zákonov), čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ústavný zákon č. 23/1991 Zb.), čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ľudských právach (oznámenie FMZV č. 209/1992 Zb.) je aj právo strany sporu na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany. Súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, príp. dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Preto odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03). Iba takéto rozhodnutie je preskúmateľné a strane umožňuje poznať postup súdu. Požiadavky na právnu argumentáciu vyplývajú aj z ustálenej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky a smerujú k tomu, aby výsledok rozhodovacej činnosti súdov bol jasný, zrozumiteľný a dostatočne odôvodnený a aby strana sporu nemusela hľadať odpoveď na nastolenú problematiku v rovine dohadov.

Požiadavky na právnu argumentáciu vyplývajú aj z ustálenej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky a smerujú k tomu, aby výsledok rozhodovacej činnosti súdov bol jasný, zrozumiteľný a dostatočne odôvodnený. Všeobecný súd vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia musí dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, aby jeho závery boli zrozumiteľné, spravodlivé a presvedčivé. Za arbitrárny, resp. nedostatočne zdôvodnený treba považovať rozsudok súdu, ktorý svoj právny záver nezdôvodní zo všetkých zákonných hľadísk, ktoré v danej veci prichádzajú do úvahy (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 154/2005 z 28. februára 2006).

Splnenie povinnosti odôvodniť rozhodnutie je vždy posudzované so zreteľom na konkrétny prípad (rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva Georgiadis v. Grécko, z roku 1997), pričom stačí, aby súd reagoval na argumenty, ktoré sú z hľadiska výsledku súdneho konania považované za rozhodujúce (napr. rozhodnutie Ruiz Torija v. Španielsko, rozsudok z roku 1994, Kraska v. Švajčiarsko z 29. apríla 1993, seria A č. 254-B, s. 49).

Odôvodnenie rozhodnutia musí byť zároveň dostatočným podkladom pre uskutočnenie prieskumu jeho správnosti v konaní o riadnom či mimoriadnom opravnom prostriedku.

Civilný sporový poriadok upravuje postup súdu, ako i strán sporu (vrátane osôb zúčastnených na konaní) pri prejednávaní a rozhodovaní sporov (§ 1 CSP). Strany konania sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a procesnej obrany (ktorými sú aj návrhy na vykonanie dôkazov, pričom za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo zákonným spôsobom z dôkazných prostriedkov, § 149 CSP a § 187 ods. 1, 2 CSP).

Ak sú skutkové tvrdenia strán sporné, je povinnosťou súdu vyhodnotiť ich pravdivosť na základe vykonaných dôkazov. V sporovom konaní však súd nevykonáva dôkazy na preukázanie nesporných skutkových tvrdení strán. Nesporné skutkové tvrdenia si súd osvojí ako zistený skutkový stav, z ktorého vychádza v meritórnom rozhodnutí. Podľa právnej domnienky v ust. § 151 ods. 1 CSP platí, že skutkové tvrdenie je nesporné, ak ho protistrana nepoprela vôbec (ak sa k tvrdenej skutočnosti nevyjadrila) alebo ak ho sice poprela, avšak neúčinne. Popretie skutkových tvrdení žalovanými je prostriedok procesnej obrany. Z ust. § 151 CSP vyplýva, že stranu sporu potom zaťažuje procesné bremeno popretia skutkových tvrdení protistrany. Na popretie skutkových tvrdení sa kladú určité kvalitatívne nároky. Za podmienok uvedených v § 151 ods. 2 CSP musí popierajúca strana uviesť vlastné tvrdenia. Pre kvalitu popretia skutkových tvrdení platia rovnaké požiadavky ako pre predkladanie skutkových tvrdení (§ 150 ods. 1 CSP). Rovnako ako skutkové tvrdenia, aj popretie skutkových tvrdení musí byť substancované (povinnosť tvrdiť podstatné a rozhodujúce skutočnosti sa v právnej teórii označuje ako povinnosť substancovane tvrdiť, resp. povinnosť uviesť substancované tvrdenia; pojem substancované zvyrazňuje,

že tvrdenia sú relevantné z hľadiska hmotného práva). Následkom porušenia povinnosti žalovaného substancovane tvrdiť je, že súd bez toho aby vykonal dokazovanie, nezohľadní jeho procesnú obranu. Súd potom nemá čo dokazovať, ak tvrdenie nie je substancované. Ak strana sporu neunesie bremeno popretia skutkových tvrdení protistrany, nastupuje ako procesný následok uplatnenie domnienky, že skutkové tvrdenia protistrany sú nesporné (porov. Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha : C. H. Beck, 2016, 574 s.).

Popretie skutkových tvrdení protistrany musí byť výslovné. Bez predloženia iného skutkového tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach je popretie neúčinné. Účelom právnej úpravy ust. § 151 ods. 2 je vylúčiť neželanú situáciu, a to aby nedochádzalo k popretiam skutkových tvrdení protistrany en bloc, teda čisto formálne, napr. vyhlásením, že nič z toho čo tvrdí protistrana, nie je pravda (porov. Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič a kol., Civilný sporový poriadok, Veľké komentáre, Nakladatelství C. H. Beck, 2016, s. 574).

Odvolací súd je názoru, že odôvodnenie napadnutého rozsudku v časti zvyškovo zamietajúcej žalobu týmito 2 vetami: „27. Vo zvyšku žalobu zamietol, nakoľko ohľadne svojich ďalších čiastkových nárokov si žalobca v konaní nespĺnil ani povinnosť tvrdenia rozhodujúcich skutočností (§ 150 ods. 1 C.s.p.) - keďže vôbec neuviedol, akým spôsobom tieto nároky vyčíslil, ani dôkaznú povinnosť (§ 132 C.s.p.) - keďže súdu nepredložil dôkazy preukazujúce výšku týchto nárokov. Vo vzťahu k nim tak neunesol bremeno tvrdenia ani dôkazné bremeno.“ nespĺňa požiadavku riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Vo vzťahu k nárokom žalobcu na stratu na zárobku, rentu a hotové výdavky (ktorých výšku žalobca uviedol) súd prvej inštancie neuviedol aké prostriedky procesného útoku žalobca použil, uviedol síce ako sa vo veci vyjadril žalovaný (žalovaný uviedol, že pri ostatných nárokoch, vrátane mesačnej renty, nie je vôbec zrejmé, akým spôsobom ich žalobca vyčíslil, rukou písané doklady výšku nárokov nepreukazujú, žalobu navrhol ako nedostatočne špecifikovanú zamietnuť), ale neuviedol či a aké prostriedky procesnej obrany použil, z odôvodnenia napadnutého rozsudku nevyplýva ktoré skutkové tvrdenia strán súd považoval za nesporné, ktoré za sporné, či žalovaný poprel a ktoré skutkové tvrdenia žalobcu a či išlo o účinné popretie. Neuviedol ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy. Na jednej strane uzavrel, že žalobca nespĺnil dôkaznú povinnosť, keďže súdu nepredložil dôkazy preukazujúce výšku týchto nárokov, na druhej strane v 14. bode odôvodnenia uvádza viaceré žalobcom predložené dôkazy, čím si protirečí. Žalobca si napr. uplatňuje rentu 4.303,68 eur ako rozdiel medzi priemernou mesačnou mzdou a invalidným dôchodkom do podania žaloby a predložil potvrdenie o priemernej mesačnej mzde a rozhodnutia o priznaní a zvýšení invalidného dôchodku, potom sa javí ako zmätočný záver súdu, že nespĺnil dôkaznú povinnosť preukázať výšku tohto nároku. Na č.l. 90-95 sa v spise sa nachádza spôsob výpočtu cestovného a na č.l. 83-87 ceny pohonných hmôt, nemožno sa tak stotožniť so záverom súdu prvej inštancie, že v tejto časti žalobca neuviedol akým spôsobom tento nárok vyčíslil, odôvodnenie napadnutého rozsudku nedáva v tomto smere odpoveď. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku dostatočne neodôvodnil prečo a aké návrhy na ďalšie dokazovanie zamietol na ostatnom pojednávaní, nepostačujúci a nepreskúmateľný bol odkaz v odôvodnení rozsudku na „doterajší postup v konaní“ právnej zástupkyne žalobcu.

Pokiaľ si súd prvej inštancie neurobil jasno v týchto zásadných otázkach, nemohol jednoznačne rozhodnúť ani o tom, že žalobu vo zvyšku zamietne, jeho rozhodnutie (napadnutým rozsudkom) o zvyškovom zamietnutí žaloby bolo preto predčasné, nesprávnym procesným postupom súd prvej inštancie znemožnil stranám konania, aby uskutočnili svoje procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pre nedostatok argumentačného základu odvolací súd rozhodnutie v účinne napadnutej časti nemohol preskúmať a za opísanej situácie mu neostalo iné, než podľa § 389 ods. 1 písm. b/ a c/ a § 391 ods. 1 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zvyškovo zamietajúcej žalobu a v časti náhrady trov konania (II. a III. výrok) zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. Povinnosťou súdu prvej inštancie (viazaného právnym názorom odvolacieho súdu) tak bude v prípade ak zotrvá na názore, že žalobca predložil nedostatočne substancované tvrdenia, vyzvať ho na doplnenie tvrdení výzvou primerane konkretizovanou (§ 150 ods. 2 CSP), prejednať vec, vyhodnotiť dôkazy každý jednotlivito a všetky v ich vzájomnej súvislosti a starostlivo prihliadať na všetko čo vyšlo počas konania najavo. Pri vykonávaní dokazovania bude súd prvej inštancie okrem prejednacej zásady a zásady kontradiktórnosti konania, aplikovať aj zásadu predvídateľnosti postupu súdu.

Svoj právny záver zdôvodní zo zákonných hľadísk, ktoré v danej veci prichádzali do úvahy a stranám konania, poskytne odpoveď na podstatné a relevantné argumenty, aby riešenie konkrétneho právneho problému bolo jasné a zreteľne dané (porov. rozhodnutia Ústavného súdu napr. sp. zn. II. ÚS 193/06, III. ÚS 198/07).

Pri písomnom vyhotovení súdneho rozhodnutia bude súd prvej inštancie, v intenciách vyššie uvedeného právneho názoru odvolacieho súdu, postupovať v súlade s ustanovením § 220 CSP a preskúmateľným spôsobom vyjadri skutkové zistenia a právne závery, na základe ktorých vec posúdil a rozhodol.

8. Podľa § 396 ods. 3 CSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie a vec vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

V novom rozhodnutí o veci (v zostávajúcej časti) rozhodne súd prvej inštancie i o trovách tohto odvolacieho konania.

9. Toto uznesenie prijal senát odvolacieho súdu hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/. (§ 421 ods. 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/. (§ 422 ods. 1 CSP)

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 424 CSP)

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77. (§ 425 CSP)

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil. (§ 426 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 CSP)

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Súd vždy poučí strany o ich práve zvoliť si advokáta a o možnosti obrátiť sa na Centrum právnej pomoci. (§ 160 ods. 2 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. (§ 429 ods.1 CSP)

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 ods.2 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. (§ 431 ods. 1 CSP)

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada. (§ 431 ods. 2 CSP)

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. (§ 432 ods. 1 CSP)

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. (§ 432 ods. 2 CSP)

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom. (§ 433 CSP)

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 434 CSP)

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania. (§ 435 CSP)